

Jemtlands Tidning

HEMBYGDSFÖRENINGEN JAMTAMOT, NORRLANDS NATION, UPPSALA

NR 1-81. ÅRG 10.

HEJ DU DYSTRE!

Du som saknar den rätta tron om alltings egentliga värde.

Du som klänger dig fast vid ideal som murknar vid blotta kontakten av människosvett.

Du som kanske har svårt att hålla livslågan tillräckligt varm och lysande.

Du som känner att din skapande förmåga sakta men säkert bryts ner.

Du som är irriterad på din närmaste omgivning.

Du som missat allt väsentligt här i livet.

Gch framför allt:

Du som föredrar att "vara social" i Sundsvall med omgivning och dessutom har viss inklinatjon för det storsvenska.

Har du tänkt på vart det kan bära hän?
Har du verkligen förstått din situation?

Vahhh?

Nääää*äääh, det tror jag inte!

Men, det finns en stjärna - Jamtstjärnan - som kan lysa på den eländigaste av människor; så ta därför din chans att nå en acceptabel nivå å tillvarons höjder.

Låt inga lugubra inadvartenser störa dina tankebanor och var inte inkiert över att behöva byta livsstil. Det finns alltid incitant för positiva förändringar.

Anmäl dig därför snarast till någon av sommarens "ideolog-kurser" i Jamtland-Herjedalen (J-H)!

Är du totalt "körd i botten" är nog en veckas grundkurs i J-H-ideologi (GK-Id) det rätta. Du kan då räkna med en hård men oerhört nyttig studietid på Sproteidet (Frösön) under kunnig ledning av 1:e chefsideolog Bo Oscarsson. Du kommer att lämna lägret som en helt annan människa!

Om du befinner dig i gränsområdet mellan "störd" och harmonisk J-H-ing är nog fortsättningskursen i J-H-ideologi (FK-Id) det lämpligaste. Där får du det nödvändiga "lyftet" (oftast behövs inte så stora insatser för den senare kategorin människor). Kort sagt: Gör slag i saken och lista dig för lämplig kurs!

Red

RED

KOMMENTAR ANGÅENDE "FLÖTGRÖTSRECEPTET" PÅ SIDAN 7.

Det sägs att vassflötablandningen ska koka på sin höjd halvannan minut. Detta måste vara en missuppfattning. Flötgröt-kokningens slutliga resultat beror nämligen på om man kokar nyliken nämnda blandning "rejält", dvs. c:a 20-30 minuter för ett "tio-personerskok".

Red

KÖP JT!

Köp äldre nummer av Jemtlands Tidning! Det finns exemplar f.o.m. 1/75 för försäljning. Kontakta Red!

Den kanske hittills mest lugubra av alla lugubernettskommittéer slog till på Julmotet-80. Eller vad sägs om en genuin polack sjungande Jämtlandssången på sitt hemlandspråk mitt under granskarnas presentation av Jamtamots finanser!!!! (Se bild på framsidan av detta nummer.)

Jemtlands Tidning.

Utgives av
HEMBYGGSFÖRENINGEN

NORRLANDS NATION
V. Agsten 14
Box 612
751 25 Uppsala

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Lars-Göran Larsson,
Studentvägen 12-43,
752 34 Uppsala.

UPPLAGA: 400 ex./nr en gång per termin.

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR

1979 - 1980.

$$\Phi = \sum_i \psi_i \Theta_i$$

Surströmmingsmotet den 21/9 innebar en hel del tronskiften, bl.a. en ny ÖH, Kjell-Åke Sundelin från "Aers'n" (Västbacken närmare bestämt) och ny Skrivare, Hans-Peter af Bormax-Burman; presentation överflödlig. En hittills säkert oöverträffad "gålbeinsintagning", med en dubbeldusk komplett okunniga - ej invalda - människor, avhölls å Kammararen innan själva Motet. Vad sägs om följande påståenden, uttalade av "de oupplysta":

- Lapp-Nils lever och bor i Tännäs!
- Jag gissar att det är en "frosk"!
(Ett av de alternativ som gavs vid frågan: - Hått ä de hänn för'naga?
Rätt svar: Graffs cykelstyre = älgkranium.)
- Hallom blev elektrifierat på 1800-talet!

Vidare var kunskaperna obefintliga i ämnen som berörde hällmålningarna i Skärvången, "ÖL-Pers-Britas" uttalande, "Lappen på flons" geografiska hemvist, "buföringens" olika faser, etc., etc. Det var så "klent" att de närvarande jamtarna var nära "te å tjöjes".

- Mänsklighetens förstånd är neerrrlaggt, brukar ÖH emeritus, Thord Larsson-Graff säga.

För övrigt sysselsattes Motet av delgranskning, Sångbokskommittés tillsättande, br. Wåglin's kattproblem (frågan bordlades), etc., etc. tills morgonens gryning.

Ärtmotet den 26/10 inleddes med br.ÖH:s fråga till Motet om "en ryss överhuvudtaget kan kinesa". Inget direkt svar avgavs. Br. Halvar, för kvällen omdöpt till "Stjepan Chalvarovitj Luguberov" av Skrivar'n, visade diabilder från sin resa med den transsibiriska järnvägen. Men sannerligen, var inte Hoverberget med på sista bilden ändå! Iiiiggennnnn!!
Br. Bo Jonsson, Hede - Härjedalens apostel kallad - höll ett sprakande brandtal till förmån för sin hembygd. Kvällens gäster, br. Skrivar'n den outröttlige och Lars Jezdic's spelade balalajka med den åran. Bl.a. fick Motet höra "Månen lyser", för kvällen tillägnad br. Rubenssons fontanell.

Avslutningen på Motet blev mer än lovligt luguber. Tre väktare och två poliser (!) körde ut Motet från Kammar'n!!!!
Ordningsmakten hade dock att göra i över två timmar (!) innan jamtarna gav upp. Motet förhandlade under tiden lugnt vidare, och br. Halvar uppgav på tillfrågan namnet "Nescio Nomen" (N.N.), vilket den ene polisen skrev upp på fullt allvar!! Vi har som synes en mycket intelligent poliskår i detta land!!!
Att en 7-tillhållarnyckel (tjuvtillhållar-?) ska betyda så mycket?

Julmotet den 7/12 innebar sedvanlig marsch till Gunillaklockan där Jämtlandssången avsjöngs och klockan ringde med hjälp av handkraft (Per-Erik Wåglin och Nils Bergwall). Dessutom utpekades "Jamtstjärnan" av den sistnämnde.

Väl tillbaka på Nationen blev det dags för aftonens gäst, Kalle Berglund ("Bröllopet i Näliden", m.m.), att framföra ett antal finstämda visor. Applåder och mera applåder!!!

Hedersprisomröstningen gav denna gång på ett skrämmande sätt syn för sägen att "Julmot är Strulmot". Inte mindre än tjugosju (27) (!!!) kandidater var på förslag, lite folk var kvar för att rösta och totalt kaos rådde i lokalen. Br. ÖH skällde som en bandhund och Skrivar'n fick "petit mal" och dängde kollegieblocket i bordet med orden:
- Nu ger jag f-n i det här!

Till slut kunde dock en Hederspristagare utses nämligen Bengt Gustavsson från Hackås, Lång-Bengt kallad.

Grötmot den 8/2 1980. Nytt år, ny termin och nya studieskulder. Malört i glädjebägaren för Jamtamot, övriga föreningar och nationer blev Länsstyrelsens "roliga" idé att inga arrangemang, förutom vissa traditionella gasquer, får hålla på längre än till kl. 01.00. Hur ska det gå för Jamtamot vars "kammarförhandlingar" frampå småtimmarna är av institutionell karaktär?
Nå, det blir väl alltid någon råd. Kvällens gäst, Storjanta Nils Bergwall, visade bilder från bl.a. Chile och Peru.

Forts. s. 14.

1981 års Hederspristagare heter Carl-Göran Ekerwald. Denne numera i Jamtland välbekante författare torde vara tämligen känd allraredan för de flesta jamtar; hans författarskap, historiska studier samt inte minst föreläsningsturnéer i Jamtland runt om Jamts historia, hans framträdanden i rikstelevisionen berörande bl.a. Hovberget och Svenstavik, hans TV-pjäser - allt är för välkänt för att här ånyo repetera.

Nej, jag tillåter mig istället betrakta Ekerwald ur en annan synpunkt, nämligen lärjungens förhållande till mästaren. Vad jag då främst vill poängtera är följande:

- Han har humor.

Detta vågar jag påstå efter att en tid - åren 1964-66 - ha varit hans hängivne adept på Svenstaviks centralskola.

Hans humor tog sig mångahanda uttryck. Genomgående i sin svensk- och historieundervisning varvade han kunskapsstoffet - vilket i hans fall är imponerande vitt - med "mustiga" historier, anekdoter och skarpsinniga profil- och karaktärsteckningar, allt samtidigt blandat med obetalbara poänger hämtade ur hans egen filosofiska fatabur. Utan att ta "verbala nackswing" på klassen förmådde han som ingen annan - jag har för egen del varken förr eller senare upplevt någon direkt jämförbar - få sina åhörare sinnesalerta, skrattande, exalterade, hänryckta - och intresserade. Hur hans världsbild egentligen tedde sig är inte så lätt att säga. Men där torde ha varit gott om utrymme för krumelurer och original. Med av skratt-drypande tårögon ity åtföljt hummerrött anlete lyckades han på något sätt göra en underbar "brörsull" av Platon, Dickens och Ivar Lo-Johansson i samma andetag. Detta gav en lättsmält men mycket närande kunskapskost. Hans undervisningsmetoder inpräntade helt enkelt kunskaper i eleverna, samtidigt som alltsammans var vansinnigt roligt. Med sin något "udda" pedagogik fick han heller aldrig några som helst disciplinproblem för egen del. Snarare torde han ibland ha haft vissa svårigheter att hålla reda på sig själv - detta absolut inte sagt i något förklänande syfte

Carl-Göran Ekerwald (t.h.) tackar ÖH Sundelin för sitt Hederspris och Diplom.

från min sida. Låt mig för att belysa det sagda ge typexempel på hur det kunde gå till:

Situationen är hämtad från en historielektion. En eller flera dagar innan har vi fått i hemläxa ett antal sidor rörande romarriket, dess kejsare, fältslag, vespövingar, filosofer, m.m. Ekerwald inleder i stor stil läxförhöret med några redogörelsefrågor. Tre-fyra elever svarar plikt-skyldigast så gott de kan. Då kommer Ekerwald på någon rolig poäng om Cicero (eller vem det nu var) - antingen föranlett av en fråga eller ett påstående från en elev, el. Ekerwalds eget infall - varvid resten eller åtminstone större delen av den återstående lektionen åtgår till historieberättande från mästarens sida. Det må påpekas att vi elever inte satte detta i system, även om det kanske inte var långt ifrån många ggr.; i synnerhet vid mera omfattande förhör. För egen del vill jag bestämt hävda, att även om läxförhören inte alltid blev helt effektivt genomförda, lärde man sig väl så mycket genom en betydligt mer levandegjord historia än vad den torra läroboken någonsin förmådde frambringa.

Likadant var det med svenskan. En halv termin åtgick till högläsning av Ekerwald

ur Ivar-Los "Gådfarihandlaren", en halv termin likaså till Linnas "Okänd soldat". Högläsning är förresten fel beteckning. Det var teater, skådespel, inlevelse från första stavelen. Dessa lektioner var veritabla högtidsstunder. Blev man då inte passiviserad, satt man inte och slöade till? Nej, i vart fall inte jag. Tvärtom, jag rycktes med, kände hur språket, handlingen "gick rakt in". Många gånger förespeglade det mig att Ekerwald faktiskt var - eller i vart fall ett östundade att vara - Aantero Rokka, den starke, oböjliga, smått oöverbinnerlige finnen, lika hård som den finska furan. Detta var också ett sätt - och ett bra sådant - att lära sig språk och litteratur!

Jag nämnde tidigare att disciplinproblem inte existerade. Detta är givetvis inte alldeles sant. Vid ett tillfälle hade ett par elever ertappats med tjuvrökning på en toalett, varför Ekerwald i egenskap av klassföreståndare verkställde påföljden "anmärkning" till de olyckliga. Härvid passade han på att ge ett smärre förmaningstal avrundat med "... och så kan jag förresten inte förstå hur det är möjligt att vistas mer än en på toaletterna. De är ju så små."

Av någon anledning gav jag mig tusan på att bevisa att han hade fel. Redan nästa rast tog vi oss därför för att verkligen försöka tränga oss in så många som möjligt i första bästa skolskithus. Resultatet lyckades över förväntan. Pojkar och flickor till ett antal av sexton (16) stycken fick plats och då gick t.o.m. dörren att stänga! Fråga mig för allt i världen inte hur vi lyckades, men faktum kvarstår. Naturligtvis hade vi den gemena oturen att vid utträdet upptäckas av den, eftersom uttåget fortskred, alltmer av pur förvåning gapande skolvaktmästaren. Givetvis blev vi samtliga i vederbörlig ordning noterade; emellertid slapp denna klasshalva anmärkningspåföljd då incidenten nådde vår klassföreståndares öron. Istället skrattade han så innerligt hjärtligt .....

Slutligen en speciell och distinkt minnesbild. Det var en historielektion. Ekerwald gjorde ett sammanhängande, buktande kritstreck på den svarta tavlan. Så frågade han: "Vad är det här?" Inget svar. "Jo det ser ni väl. Det är Grekland. Och där nere har ni den där halvön Peloponnesos. Vet ni, den halvön, som den hänger ner, liknar faktiskt mest en tjurtaska." Liknelsen är enastående! Den har bara ett fel, vilket jag inte påpekade då, men mäs-

te få göra nu: Är denna halvö att likna vid en tjurtaska, är det isåfall en kastrad tjurs taska, ty dels är taskan nästan avskuren p.g.a. Korintiska viken, dels är det smala näset mellan Peloponnesos och övriga Grekland - Korintiska näset - faktiskt avskuret av en kanal, Korintiska kanalen. Peloponnesos är alltså i själva verket inte en halvö utan en ö, och tjuren sålunda kastrad. Jag hade invändningen på tungan direkt Ekerwald framförde sin hypotes, fast den inte blir framförd förrän nu. Men bättre sent än aldrig .....

Avslutningsvis vill jag bara säga: Ekerwald är en i mitt tycke högst välförtjänt Hederspristagare!

Stefan Halvarsson

* DALÄLVEN, *
 ÅNGERMANÄLVEN,
 * MEN *
 INDALSÄLVEN!?

Varför heter Jamtälven "Indalsälven"?? Hur kan det komma sig att vår älv har getts ett namn från en by i Sundsvallstrakten? Jämför Dalälven! Skulle man ha satt namn på den efter samma sätt som med Jamtälven, så skulle den hetat "Gysingeälven" eller något liknande dumt.

Historiskt sett tycks Jamtälven inte haft något enhetligt namn, utan namngavs på gamla kartor allt efter den trakt den rann igenom, exempelvis Krokomsälven, Litsälven, etc. En benämning som jag hört av gamla jamtar i min omgivning är "Storåa". En synnerlig adekvat beteckning som också elegant anknyter till Storsjön. Emellertid vet man inte om Storsjön har hetat så i alla tider, så kanske Jamtsjön och Jamtälven vore bättre namn, särskilt som det finns storsjöar lite överallt - till och med en lok i Herjedalen med det namnet!

80

Det här med storlekar på sjöar må var Syd- och Nordjamt diskutera sinsemellan. Ett är dock säkert: - Finn sä'nä loka i Jamtland så ligg dem rönt Aspaoshöjda!

Red

UPPSALA MEDIO FEBRUARI 1981. TILL JEMTLANDS
TIDNINGSS LÄSARE, SPECIELLT TILL DEM SOM HAR
ERFARENHET AV UPPSALALIVET.

VARFÖR SITTER DET SÅ FAST I UPPSALA ?

ANGÅENDE MOT, SAMT I STÖRSTA ALLMÄNHET.

Avståndet från Uppsala till närmsta ort utanför stadsgränsen, Östersund undantagen, ter sig för många jamtar stort, ibland överstigtligt - tycks det mig.

Möjligen skulle andra orter ibland kunna fogas till undantaget Östersund. Dessa skulle i så fall vara: Offerdal - om man nu kommer från Offerdal och har bil vän-tande då man stiger av tåget. Alperna, med dess skidorter - om man har en buss av-gående från Studentvägen och förhyrda ski-dor i Zermat. Bangkok - om framgången un-der lördagsdansernas övningar varit obe-fintlig. Detta var undantagen. Världen i övrigt ligger på samma avstånd från Upp-sala som Fåker från Östersund, före in-landsbanans tillkomst. Denna avståndsbe-dömning kan tyckas märklig, men så är även det fenomen varom brevet nu skall handla.

Således har iakttagits: Eskil Ekonom, Magnus Medicus och deras bröder, drivande likt zombier - levande döda - mellan ins-titutioner, nationen och Studentvägen. Hur Eskil och hans vänner lämnar den norra lärdomsstad utan att ens ha varit öster om järnvägen genom samma stad. Hur det närbelägna Ultuna tett sig som en avlägsen och vansklig ort för Jamtamot att hålla Mot på. Hur, sittandes i Östersund julen 1980, Stiklastad tedde sig som en lagom avlägsen och spännande ort för Jamtamot att besöka under Olsokmässan och Stikla-stad-spelen. Hur samma Stiklastad, under diskussion å Norrlands cafeteria, januari 1981 föreföll vara ett avlägset och skräm-mande resesmål, endast något för de verk-liga hårdingarna.

- Sitter man i Uppsala tycks det krävas en slags "Sven-Hedinsk" äventyrslystnad för att ta sig från Jamtland till Nor-Trönderlag.

Som jämförelse till ovan beskrivna fenomen framhålls: Vad som redan sagts om Stiklastad sett från jamtsk horisont. Hur man i Jamtland gladeligen åker på dans sex mil fram och åter, ibland längre.

- Exempler skulle kunna mångfaldigas.

Jag nöjer mig med denna exemplifierande

Gunnar Nilsson

beskrivning av Uppsala-sjukan, ty sjukdomens etiologi och patogenes är okända. Man kan emellertid spekulera i luftens betydelse, luftombytets roll, för sjukdomens utveckling. En särdeles slående iakttagelse beträffande denna åkomma är det begränsade område inom vilket den uppträder - centrala delarna av Uppsala stad. Beträffande sjukdomens debut kan sägas att förstagångsin-sjukandet tar ca två månader. Påföljande återfall som alltid följer efter jul- och sommarferier - då jamten mirakulöst nog är helt fri från minsta symptom - är undan-tagslöst akut insättande. I de svåraste fallen går den sjuke raka spåret från stationen ner till puben, för att där ängsligt sörpla i sig pilsner. Uppsala-sjukan för-blir sedan stationär så länge den angripne jamten framhårdar i sin exiltillvaro. Sjukdomen angriper konstant ca 50% av recen-tiorerna. Efter tre å fyra års sjukdom för-märks ett spontant tillfrisknande. Kring 3% blir offer för ett livslångt lidande.

Gunnar Nilsson

VÄLFÄRD I JAMTLAND.

"I äldre tid var Jamtlands dödstal mycket lågt, under 1840-talet sannolikt världens lägsta."

Göran Rosander 1968

JAMTMÄSSODAG.

HÄR PRESENTERAS "NATIONALDAGSKOMMITTÉNS"
SLUTLIGA FÖRSLAG SOM ANTOGS MED VISSA
ÄNDRINGAR (HÄR UTSKRIVNA) PÅ MOT UNDER
1980.

Eftersom det gamla Jamtamotet hölls i mars i anslutning till Gregoriushelgen an-ser kommittén att Jamtamots speciella hög-tidsdag - av kommittén namngiven som "Jamt-mässodag" - skall infalla å lördagen efter Gregorius (eller Greger som det nu står i almanackan), dock med undantag för de år då Jamtstjärnan står i zenit över Kluk, då "Jamt-mässodag" infaller den dagen. Fredagen före "Jamt-mässodag" skall Prismot avhållas och den dagen skall heta "Jamt-mässoafton". Söndagen efter "Jamt-mässodagen" skall heta "Annandag Jamtmäss".

Klockan 00.00 "Jamt-mässodagen" samlas de vid Mot närvarande jamtarna utomhus - lämpligtvis på Norrlands Nations balkong - för att fira "Jamt-mäss" på följande vis: Klockan 00.00 skjutes en raket upp i rikt-ning mot "Jamtstjärnan". Därefter håller Br.ÖH en kort parentation, varpå Br.Goden slutligen förkunnar - med några korta horns signaler - att det är dags att åter-vända till Motlokalen.

Jamtstjärnan och raketen är i detta sam-manhang tänkta att symbolisera vår gemen-samma strävan mot "Det Himmelska Jamtland", Jamtland som idé.

Det är "Nationaldagskommitténs" förhoppning att denna idé om det höga och ädla, väg-ledd av blott en av de tusenden stjärnor som upplyser himlavalvet, skall få en vär-dig konkretisering genom ovan beskrivna ceremonier.

Kommitténs ledamöter: Nils Bergwall
Gunnar Nilsson
Nils Sjölander
Per Stålhandske

Stor ol å fläskfate
sitt int fast ti harsa.

80

FLÖTGRÖT.

På Grötmotet 1981 tog Jamtamot väsentligt kliv på sin ibland tyu knaggliga väg när det gäller att fact verka som hembygdsförening; avåts. Stor förtjänst häri torde Gillevärden Bohlin och Redaktören hava haft, och med viss risk för trampa den senare (som "tog fram" på tårna i denna sak tar jag mig friheten att presentera en bruksa beträffande denna delikata maträt lagande och spisande:

Tag primo lite vatten i en kast motsv. käril av för ändamålet läm mat. Häll secundo "på en höft" - behov - i flöta (=grädde). Koka u flötatabladdningen ordentlei e litt på sin höjd halvannan minut. Tag lämplig mängd veitmjöl och förfog under omvispning ned i kjarla. Lå sammans koka upp, och rör om någo bottnan sa'tte int bränns fast. Man bör koka tills fettet börjar fram ovanpå smeten - men det bör ut för mycket fett, ty gröten bli lite väl hård och seg. Man bör, o undvika detta, låta bli dels att ten för länge, dels röra om densa mykje. Omrörningen är främst till hindra att det bränns fast i bott Gröt - smaksättning ske me na let

Den färdiga gröten spisas lämpl kanel å sukker. Mjalka drökk man Dessutom är det - åtminstone i Hä gammal sed att man före gröten ät främsta hand öuren hell röra.

Flötgröten kan även kokas på t. gryn. Detta är dock ett sentida o traditionellt påfund; sedan gamma veitmjöle ansetts vara det gångba tillagningen av denna gröt. P.g.a mjöle fordomsdags knappast använd dags i någon större grad hos geme torde rätten därför ha varit anse lasmat (och är det fortfarande).

Stefan Halv

PS. Jag vill på intet sätt själv upphovsman till ovanstående t All heder och ära härav tillk istället min sagesman Agda Ma Sveg, Glöte och Svartåsvaller f.ö. själv haft den utmärkta att få avnjuta denna hennes c anrättning. DS.

HOVERBERGET EN GÅNG TILL SAMT NÅGRA ALL- MÄNNA FUNDERINGAR.

Björn Wahlstedt

Ett av en till denna gudsförgätna landsdel utlokaliserad jамts största nöjen är att få Jemtlands Tidning med akkjaiposten. Det känns bra med litet kulturstöd i min outtröttliga kamp för spridning av upplysningens ljus och de rätta lärorna i detta av birkarlar och andra varelsor befolkade län. (Norrbottnen är inte ens ett landskap. Tänk Er jamtar att inte få bo i ett landskap!!) Det var därför minst sagt beklämmande att i JT nr 2/80 få läsa några artiklar och notiser med i mitt tycke tveksamt innehåll.

Först länsstyrelsens beslut att inrätta ett "Hoverbergets naturreservat". Tanken är god och uppmuntransvärd, men! Hur kan ett naturreservat sakna framsida?? Hur skulle det t.ex. se ut om presidenterna som är uthuggna ur berget i den där nationalparken i USA skulle visa ändan mot folk? Nej, där vet man tydligen vilken sida som är framsidan. Jag förmodar att länsstyrelsen inte ägnat detta den minsta tanke, eller - hemska tanke - har någon illvillig sundsvallare infiltrerat länsstyrelsen och tagit något hemligt dokument!

Detta för mig osökt över (inte p.g.a. illvilligheten) till Carl-Göran Ekerwalds svar ang. fram- och baksidan. Visserligen har jag med stort nöje läst en del av hans böcker och jag tycker han är en mycket värdig hederspristagare, men hans enligt egen utsago tjugoföråriga studier om berget ger jag inte mycket för. Hur kan han ha studerat ämnet grundligt utan att ha tillfrågat den enda verkliga auktoriteten på området - Hoverbergskommittén? P.g.a. denna miss kan han tydligen hävda något så hädiskt som att Jämtlands kanske intressantaste berg skulle hålla fast Jämtland vid denna jämmerdal.

Bröder jamtar, ska inte Jämtland fritt få sväva i rymderna - med vishet styrt av galaxernas konung - på sin väg till den totala frigörelsen? Ska Jämtland behöva vara fastspikat vid jordskorpan (och därmed vid

Sverige) och inte få röra sig fritt som dess visa innevänares tankar rör sig? NEJ, detta berg av porfyr som bildats långt under jordskorpan men sedan under storsvenskens förtryck tillfälligt hindrats att expandera och stelnat till vid ytan väntar bara på att befrias. Jag uppmanar C-G att nypa av "spikskallen" så ska han och resten av världen få se på berg!!

Hur kan jag då veta detta? Jo, under förra hälften av 70-talet ingick jag i den vittberytade Hoverbergskommittén med uppdrag att lämna svar på frågan. Vilken fråga? Ja, gissal! (Vad pratar Halvar förresten för smörja i sitt alster punkt 5? Han nämner inte Hoverbergskommittén bland de "seriösa". Denna fråga har som bekant sysselsatt Motet under alla år. Inte seriös!! BAAH! Synnerligen luguber läsning för att vara författad av en jamt.)

En sommardag genomförde Olov Jonsson och jag en expedition som saknar motstycke vad gäller djärvhet i motets historia. (De övriga kommittédeltagarna tordes inte ställa upp, varför jag av hänsyn inte nämner dem vid namn. Nu hade Du tur, va!) Olov och jag dristade oss till att undersöka grottan för att så att säga gå till botten med frågan.

Uppslagsverket ger att grottan är 81 m djup, men jag som endast har Olovs beryktade rövtyngd att tacka för mitt liv vet annorlunda. När jag fullgjorde mitt vetenskapliga arbete i den tränga och mörka gången och bl.a. då upptäckte bergets fastlåsta läge, hördes från grottans djup ett avgrundsbröl som knappast kunde komma från bara 81 meters resonanslåda. Upp ur djupet kom Hoverbergsgubben farande med sådan fart att till och med SJ:s Jämtlandspilen blev snigelmässig. Repet om min midja höll, Olovs rövtyngd gav mig en våldsam acceleration uppåt när han föll utför berget, och jag hann endast känna grottans djup och djupaste hemlighet som en kall vindil i nacken. Det är kanske denna hisnande färd länsstyrelsen benämner "förutsättningar för det rörliga friluftslivet".

Nåväl, detta tillfälliga avbrott i undersökningen avskräckte naturligtvis inte kommittén. Den fortsätter sitt svåra arbete med kraft och beräknar att eventuellt framlägga en delrapport under våren. Vi avser givetvis inte att förhastna oss och på så sätt riskera att vilseleda det sanningsförstående Motet på det sätt som C-G gör. Nej, bröder jamtar, förtrösta ytterligare en tid. Sanningens stund ska komma och vi ska slippa de pseudovetenskapliga rön i denna ytterst seriösa fråga som ibland sprids.

Vad som är fram är fram och bak är bak och allt annat är bakfram!!

Med jämtländsk hälsning från en jamt i förskingringen (Luleå) tecknar jag

Walle

Björn "Walle" Wahlstedt

PS. Vadan detta påhopp i Redaktörens bifogade lilla lapp på lillebror och mig? Var glad att vi inte betalar med öretal icke jämnt delbara med fem (5). Då blev det mynt som inte finns! Kanske något för en kommitté att fundera på. DS.

TILL BR. WALLE.

Varje blaska med självaktning bör låta en person, vars vederhäftighet ifrågasätts, låta denne taga del utav ifrågasättandet innan detta publiceras, för att därigenom beredas möjlighet att i samma edition inkomma med genmäle. Visserligen känner jag mig icke ifrågasatt, och Jemtlands Tidning kan ur ingensomhelst synpunkt jämställas med en blaska; varande dock en tidning med hög självaktning - alltså:

Visst är det upprörande att naturreservat saknar framsida; avigsidan torde här med tiden uppenbarligen lända Konungens Befallningshavande till nackdel. Fördelen kan tills vidare vara att broder Ekerwald är sin fulla möjlighet bibehållen att med ett raskt kejsarsnitt lösa Storsvensken från dess navel, eller med en rejäl knip-tång befria huvudet från dess spikkropp.

Du nämner att jag skulle ha klassificerat Hoverbergskommittén som "icke-seriös". Detta är helt felaktigt! Mitt uttrycksätt var måhända något inadvärdigt, varav viss

oklarhet kan ha åvägabragts. Genom ditt värdefulla påpekande ges jag emellertid här och nu en gunstig möjlighet till ett definitivt klargörande:

Få - om ens något! - uppdrag inom Jamtamot torde ligga mig varmare om hjärtat än mitt ledamotsskap i denna kommitté. Ståelse har jag med synnerlig iver tagit del av vad nya tidender i denna sak bringat till min kännedom; beständigt sätter jag ur prioriteringssynpunkt detta arbete - detta kall! - i främsta rummet. Frågans vikt och betydelse torde tvevelsutan icke vara jämförbar ens med en sådan sak som nya stadgar för Jamtamot .....

Inser du nu mitt uppsåt?

-Att sedan just du och broder Ol'Jonssa blevo de tappra som finga utstå alla umberanden, vedermödor och mörkrens ohyggligheter i bergets djup emanerar främst i att kommitténs övriga ledamöter givetvis inför en sådan vidlyftig expeditions alla faser ville sända sina oförvägnaste, modigaste och minst höjd- och djuprädda speleologister. Många inom kommittén (men absolut inte jag själv, det erkännes, ty jag är lite för mörkrädd) torde ha känt sig kallade, men få utvaldes i den hårda konkurrensen. Och vem skulle ha fortsatt det trägna värvet om hela kommittén förölyckats? Riskerna måste som bekant spridas.

På en punkt föreligger f.ö. en nyansskillnad i min uppfattning gentemot din: Ekerwald har studerat berget i 20 år. Må så vara. Men vad är 20 år för ett berg? Jag kan inte inse att hans forskningsresultat så långt skulle vara klen. Tvärtom - det visar bara att kommittén har tiden för sig ännu många givande år, och att dörren till de verkligt stora, häpnadsväckande rönen än så länge endast lämnat en liten, liten springa på glänt, stor nog att släppa igenom blott rudimentära partiklar av kunskapens förklarande ljus .....

Som du säger: Kommittén arbetar med kraft!

Stefan Halvarsson

HEMLIGT MEDDELANDE FRÅN JRA:

U O C F J . J J A B E J O

ASTRONOMER FRÅN JAMTLAND.

III.

CARL V.L. CHARLIER

[1862—1934]

C. V. L. Charlier.

Professor Carl Charlier iförd
den för honom karakteristiska
hatten.
Porträtt av H. Malmström 1922.

land. Efter hemkomsten utnämndes han till observator vid uppsalaobservatoriet år 1890. Han blev därmed den tionde observatorn efter Olof Hiorter, också han från Jamtland (se JT 2/79).

Charlier blev tidigt engagerad i de radikala strömningar som Uppsala nåddes av under 1880-talet. Diskussioner om aktuella samhällsproblem blev ett viktigt inslag i det akademiska livet, och denna nya radikalism ledde bl.a. till bildandet av studentföreningen Verdandi år 1882. Föreningen anordnade, som en del av sin verksamhet, offentliga diskussioner som behandlade för den tiden brännbara ämnen. Verdandisterna, till vilka också Charlier hörde, ansågs till och med av många som samhällsfarliga, och de motarbetades därför ofta i sina akademiska karriärer av beslutsfattarna. Detta fick också Charlier känna av trots att han själv varit medvetet försiktig och undvikit att reta opinionen alltför mycket. (Exempel på hans föredragstitlar: "Examensväsendet vid universitetet.", "Kan religion finnas utan gudomlig uppenbarelse?")

När han därför sökte den lediga professuren i Lund 1895, ville man där helst slippa honom just på grund av hans rykte

som radikal. Först efter avsevärda förvecklingar utnämndes han till professor i Lund 1897. Hans installationsföreläsning "Astronomi och kultur" trycktes sedan i en av Verdandis småskrifter. (Den mest kända i den serien är förmodligen "Våra vanligaste främmande ord" av Olof Östergren.) Charlier blev en av lundauniversitetets mest lysande vetenskapsmän under sin tid som chef för observatoriet där, och han var synnerligen produktiv med över 150 publicerade arbeten i astronomi.

Den första delen av hans vetenskapliga verksamhet behandlade främst celest mekanik, dvs. banbestämningar för planetbanor och olika störningar av dessa, etc. (Hans doktorsavhandling 1887 handlade om störningar av en asteroidens bana orsakad av planeten Jupiter.) Sin mest geniala och betydande insats gjorde han dock genom att utveckla och tillämpa den matematiska statistiken på astronomin. Han kan sägas ha grundlagt den gren av astronomin som kallas stjärnstatistik, och han utövade stark påverkan på universitetets konsistorium vid inrättandet av en statistikprofessur i Lund. Med statistikens hjälp undersökte han bl.a. Vintergatans allmänna struktur och rörelseförhållanden. Ett problem av mera allmänt filosofiskt intresse som också sysselsatte honom var frågan om huruvida Universum är ändligt eller oändligt i tid och rum.

Instrumentbeståndet vid observatoriet ökades under hans tid som professor betydligt. Den största nyanskaffningen, ett "18-cm:s" teleskop, inköptes i samband med en solförmörkelseexpedition till Strömsund 1914 som Charlier själv ledde. Teleskopet monterades upp på Vallberget, drygt en kilometer från Flatas centrum, under juli månad samma år, och ställdes efter expeditionen upp i Lund (permanent).

Charlier anlätades också som expert i flera statliga utredningar. Han gjorde t. ex. flera utländska studieresor i samband med utredningen om ett svenskt penninglotteri för att granska motsvarande spelformer i andra europeiska länder, och han utarbetade underlaget för zontariffsystemet gällande järnvägarnas persontrafik.

Giftet sig gjorde han 1897 med dottern till chefen för Stockholms läns lantbrukskola Ferdinand Leissner - Siri Leissner - och blev så småningom far till fem flickor.

År 1927 avgick Charlier med pension, men fortsatte trots detta med sina forskningsprojekt. Dessa avbröts först då han 1932 drabbades av ett slaganfall vilket två år senare ledde till hans död.

Referenser:

Holmberg, E.: Lundensisk astronomi under ett sekel. Tycho Brahe - sällskapet's årsbok, Cassiopeja (1949).

Malmquist, G.: C.V.L. Charlier; Minnesteckning. KVA:s årsbok 58 (1960).

Sagt av Carl Charlier i samband med diskussionerna om penninglotteriet (kan kanske vara tänkvärt i ett vidare perspektiv):

"Ett begär förutsätter ett behov, och behoven hava oftast berättigade anspråk att bli tillfredsställda."

Artikelförfattaren

— Nils Sjölander —

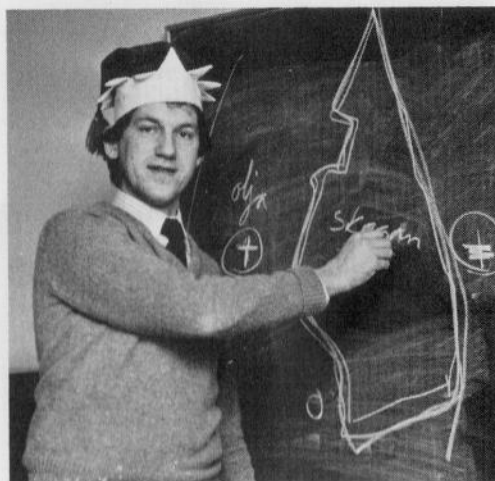
ERINRINGAR

från Godeämbetet.

På förekommen anledning erinras om att Jamtluva resp. Storjamtluva skall bäras på Mot. De enda personer som skall vara synliga utan luva på ett Mot är "gålbeinskrävar" samt ej invalda gäster. (En rent praktisk fördel med detta är t.ex. att eventuella "oönskade gäster", som lätt genom det myckna springandet mellan olika lokaler på Nationen plötsligt kan befinna sig i Motlokalen - och som inte har något större intresse för Jamtamot utan mera av "bencum fluidum elendicus", lätt utkristalliserar.)

Nils "PM" S.

**JAMTAR-
HJÄLP SVERIGE
UR KRISEN!**

Bo Oscarsson

ten!
(Källa: P V Enström)

Jamtland - svenskt bidragslän

Jamtland är idag, får vi ofta höra, en belastning för Sverige, med arbetslöshet och avfolkning. Kort sagt ett improduktivt bidragslän som årligen kostar Sverige mångmiljonbelopp.

Eftersom vi ur svensk synpunkt är en belastning, så kan ju Sverige lätt klara sig utan oss, eller rättare sagt klara sig bättre. Varför då inte duka upp förhandlingsbordet igen och köpslå som skedde 1645?

Vår autonomi gentemot en uppgörelse mellan Sverige och Norge. Sveriges vinst med att få bli av med oss, mot garanterad norsk olja och kanske ett symboliskt belopp på en 10 - 20 miljarder motsvarande nya taxeringsvärdet för Jamtland. (Det gamla var på 4,5 miljarder)

Det Norge har brist på är jordbruksmark och skog, och om Härjedalen också anslöt sig till uppgörelsen så skulle arealtillskottet bli större än hela Danmark. Man skulle dessutom få ett elenergitillskott som gjorde Alta-utbyggnaden onödig genom det elenergiöverskott som vi har i Jamtland och som nu går till södra Sverige utan att vi har någon glädje av det. Alla tre parter, Sverige, Norge och Jamtland, skulle vinna på uppgörelsen. Mest skulle givetvis Jamtland vinna (bällt du luur'n). Vi skulle som i fornstora dagar återfå vår autonomi i det norska riket. Det har vi historisk hävd på.

Jamtlands framtid

Aldrig skulle vi sedan höra talas om avfolkning och glesbygd. Jamtland skulle bli en blomstrande bygd med en levande jordbruksnäring i minsta avkrok, och skogen skulle säljas till sitt rätta värde.

Inte bara synbart utan också kulturellt skulle Jamtland blomstra genom att vi då inte skulle sopas in under Norrlands-klyschan, som förhållandet är nu. Allt skulle bli Jamtland och jamtskt därför att man har en helt annan respekt för de olika provinsernas särdrag i Norge. Jamskan skulle, som närstående de norska dialekterna, bli officiellt språk och frejdigt frodas. Vi skulle få en verklig Jamtlandsradio med bara jamska, kanske något litet, litet program på svenska för eventuella invandrare.

Gynna Sverige storsint

Gynna Sverige storsint! Låt Jamtland som svensk koloni göra sin största och definitiva sista insats för Sverige genom att "offra" sig och återgå till Norge. Släng de svenska svängremmarna och återgå till de traditionella jamska hängslena!

$$X \equiv 0$$

Ska vi krampaktigt klamra oss fast vid Sveariket och stillatigande, om och om igen bli hunsade som ett improduktivt bidragslän utan något näringsliv eller ens basnäring, kort sagt utan egentlig svensk framtidstro???

Ekvationen Jamtlands planerade framtid och Sveriges bottenkörda ekonomi har bara en lösning, $X=0$. Allt som multipliceras med noll är noll, tyvärr.

Har vi egentligen något annat, bättre alternativ än det ovan skisserade där alla parter gynnas?

Bo Oscarsson

APROPÅ STORA JAMTAR I FÖRRA NUMRET.

Vid de militära mönstringar som utfördes i Jamtland under slutet av 1800-talet konstaterades det att männen i Jamtland i medeltal räknat var betydligt längre än motsvarande i övriga Sverige. Det bevisades med andra ord att Jamtarna var större än svenskarna.

Att Jamtarna fortfarande är ett högväxt folk visades bland annat av att Jamtamot under perioden 1976-77 hade Sveriges längsta styrelse; inte i långbänk utan h.ö.h. (Se JT nr 2/76.)

**LITTE
LETA
JAMSKA.**

Jag pratade vid ett tillfälle med lektorn i isländska om diverse ord på jamska och dess likheter med isländskan. Jag kom då in på bl.a. ordet "pyry" (el.pöng) = under. Detta ord fanns inte i isländskan. För övrigt inte heller i norskan eller danskan. Lektorn, Sigurgeir Sigurdsson, tyckte detta var ytterst märkligt - och på en direkt fråga om ordet kunnat uppstå lokalt i Jamtland - svarade han nej.

Svaret var alltså sannolikt att leta utomlands - efter något liknande ord i något annat språk än de skandinaviska. Sannolikt inom samma språkfamilj, den germanska. Dock finns intet i tyskan, men i engelskan påträffades ett ord som möjligen kan härledas till "pyny".

Eftersom vi vet att P och B varierar och kan ersätta varandra i olika språk, som t.ex. mellan danskan och svenskan - löbe = löpa, så är det fullt möjligt att P i pöne mycket väl kan återfinnas som B i ett annat språk.

Byter vi ut P mot B så har vi "byny". Eftersom vi också vet att Y och I motsvarar varandra i olika språk, så kan vi även experimentera med att byta dessa så att vi får "bini". Sätter vi då till ett läspljud i slutet av ordet, har vi kanske svaret "binif". I engelskan har vi nämligen ordet "beneath" = nedanför, nedom, under (dock med grav accent).

När läspljudet (konsonanterna) tappades, flyttades antagligen betoningen fram till första stavelsen. I enlighet med norskt och svenskt uttal har sedan B "bytts ut" mot P och ordet uttalas nu "pyny". (Uttalet "pöne" förekommer också i vissa socknar och är antagligen en utjämnad form.)

Men varför ordet bara finns i Jamtland av alla länder i Skandinavien - det återstår att förklara!!

* Från Ottsjön i Föllinge meddelas att grav accent förekommer; pyny.

Bo Oscarsson

Stormot tillika 65-årsjubileumsmot tillika Pris- och Pensionsmot den 14/3.

Fyll Heders-ÖH utsågs Håkan Håkansson. Han blev f.ö. Storjamt liksom Thord Larsson-Graff, Per Hårstam (våtje!), Ulf Pettersson och Per-Erik Wäglin. Hederspristagaren Bengt Gustavsson mottog sitt pris och framförde - utklädd till "Zeb Macahan" - en sketch, eller snarare en monolog. Följande träffsäkra tillkännagivande erhöll mycket applåder: - När je ha stormustaschen på känn je me rennt som en stassarkitekt.

En av kvällens verkliga höjdpunkter var när Storjanten Lars Faxén (var med och bildade Jamtamot år 1945) höll sitt föredrag, beledsagat av bilder från hembygden. Fast Faxén är runt de nittio har man sällan hört en livfullare framställning. Br. ÖH var tvungen att skynda på Faxén - annars hade väl denne pratat än.

Staffan Sandler blev aftonens Yngst. Han försökte först avsäga sig, men tvingades till slut att tömma den bittra kalken. Auktion, med Ando Sundelin och P.E. Wäglin vid klubban, inbringade nära 3000 kr. till den s.k. skivfonden. Förnämligt! På nattkröken försökte Nationaldagskommittén framlägga sitt förslag, men timmen var alltför sen. Kvarvarande jamtar var kvalitativt sett tämligen inkommunikabla, dock ej kvantitativt. Frågan om Nationaldagens vara eller inte vara bordlades.

Valmotet den 4/5. Om detta är väl ej mer att orda än att vi fick en ny styrelse, huvudsakligen bestående av nya "stjärnor". H.P. Burman sjöng och spelade Åcke Olsson-låtar. Dessutom besjöngs vissa byggherrars skandalösa framfart mot äldre byggnadsverk i Uppsala. En av dem lär t.o.m. vara hedersledamot av Norrlands Nation! AJJJ, AJJJ, AJJJHHE !!! Han rrrriiverrrr!

Sommarmotet på Norreda Torp den 6/6. Jamtarna var tio (10) till antalet och hade enligt br. Storjanten P.G. Normans protokoll (tillförordnad Skrivare) en rent paradisk tillvaro i Upplandsommarens sköte.

Sommarmotet på Strandgrillen i Krokom den 12/7. Gäst var den ekvilibristiske gitarristen Johnny "Tjajkovskij" Westlund från Kougsta i "Aers'n". Efter intagande av mat å Strandgrillen åkte Motet "plastraggare" till Tibrandsholm på Rödön, där Bo Oscarsson och P.G. Norman höll föredrag om avrättade jamtar och om Tibrandsholm.

H.P. Burman, Skrivare emeritus.
(Vissa tillägg och ändringar gjorda av Red.)

ARTUT.

Prästrn riingt at ordförare i sockna å ba han å ordne så att någon komme å tog bort dögrisen som någon skämtar hadd lagt på brua at prästa. Ordförarn fråge då spydud om de int va prästrn som hadd te oppgift å ta hand om dom som va dö.
- Jovisst, svara prästrn, - men först gjett man kontakt de närmest anhörigan.

Fiskbiln hadd komme te Tulleråsen ein dag, å lama kundom va kommunstyrelsens ordförande. Han ville bare ha någor torskhuvu, å ba om å få fem stykkja.
- Nää, du gjett fell ha tie i alla fall, så att da vål beslutsmässig, tyukt fisk-handlarn.

80

KLENT.

..... att landskapsgränserna i senare tidens kartor oftast är mycket svagt eller t.o.m. inte alls markerade. Istället framhäver man länsgränserna med stora feta linjer. Det är ju ändå landskapsgränserna som utgör de gamla naturliga, geografiska och kulturella skiljelinjerna. Länsgränserna är sentida storsvenskars skrivbordskonstruktioner. Så därför bröder, låt oss verka för att återge landskapen dess status, samtidigt som vi tonar ner betydelsen av länsgränserna - dessa ändras ju ändå ofta av nyckfulla byråkrater!
Jamtamot är trots allt en LANDSKAPsörening.

PG

FYRA JÄMTLÄNSKA LIMERICKAR

ELLER ETT HUNDKOPPEL I HALLEN

(tillika en jakthistoria).

Om en gråhund från Hallen efter en norsk champion fallen har man tvärsäkert sagt att han på sin första jakt dog då han hörde bössknallen.

En svenskfödd hund från trakten av Gesunden, skotträdd, stod under jakten i hallen bunden. Ändå han modlös skalv som en moderlös kalv. Nog var det synd om den hunden.

Men när en jämthund, också han från Hallen, glatt sprang med i drevet och hörde knallen lyfte han huvudet högt som om han försökt ge stort eftertryck åt glädjen i skallen.

Ett lyckligt slut fick jakten och limerick-raden då det i huvud och hjärta sa klick på jämtan som skröt:
"Det var en jämte som sköt!"
Visst var det ett skott som träffade prick!

XYZ

SPARKA SVINEN UR LÄGE.

Vad är det man läser i DN:s bilaga "På stan", maj månad 1980 ???

Att figuren till höger föreställer två män under utövandet av en urgammal och ädel form av brottning som kräver benstyrka och seghet torde vara helt klart. Men att namnge "kamp-leken" till "Sparka svinen ur läge" är ju hädelse av grävsta slag. Skulle alla utom br.ÖH - som alltid vinner rövkröken i sedvanligt respektive osedvanligt glänsande stil - vara svin? Näähääe'ääe, absolut inte!! Däremot kan man ju tänka sig kamper Jämtland-Härjedalen mot Sundsvall, där de självklara förlovarna må benämnas svin och så vidrige.

HUVVA !!!

Pitemål nästa år

Expr.
20/12
1980.

• Programtiden för årets julkalender är bra, alla barn hinner hem från dagis för att i lugn och ro kunna se programmet.

Men, vad hör de?

Språket är omöjligt att förstå för barn norr om Gävle, ja kanske redan norr om Gräna.

Jag föreslår till nästa år en adventskalender på hammerdalsmål, eller kanske pitebondiska. Det blir en bra träning för Sveriges alla barn i dialektalt tal, eller hur?

Bodil Johansson, Brunflo

Man må säga vad man vill i ämnet, men att det varit alltför mycket av den skånska kulturen i TV jämfört med övrigas i Sverige får anses vara helt klart. Jag, och förmodligen många med mig, har oerhört svårt att förstå vad personer som Åke Arenhill m.fl. har att ge av allmänt intresse. " - Ja'hao sao'vidt säo gåät."

Red

TECKNINGAR: LENNART THORSTENSON

Red

VILKEN HÅRRESANDE SKANDAL

TVÅ TONÅRINGAR STAL MUSEISAKER
FRÅN JÄMTLANDS LÄNS MUSEUM.

Två pojkar, 17 och 18 år gamla, föll för frestelsen att plocka åt sig en plastkasse full med bland annat mässing- och silversaker ur läns museets samlingar. Tillgreppet skedde under dagarna 12 - 15 september 1977 då museet genom en transportfirma lät förflytta samlingarna till Havremagasinet. Museiledningen hade underlåtit att bevaka förflyttningen, varför pojkarna ostört kunde ta för sig det de önskade och sedan obemärkt ta med sig museiföremålen. Genom museiledningens bristande ansvar för transportens bevakning upptäcktes inte tillgreppet, och vad värre var; man saknade inte ens föremålen efter transportens fullföljande. Ledningen för museet hade så illa planerat och genomfört förflyttningen av föremålen att man inte ens hade kontroll på om museisakerna hade kommit fram.

Att tillgreppet överhuvudtaget kom till polisens och därmed museets kännedom kan helt tillskrivas en ansvarskännande förälder till en av tonåringarna. Denne förälder uppmanade sonen att lämna tillbaka föremålen. Sonen gick dock inte till museet med sakerna utan ut på stan och bytte till sig en bil! Föräldern blev misstänksam och kontaktade därefter polisen.

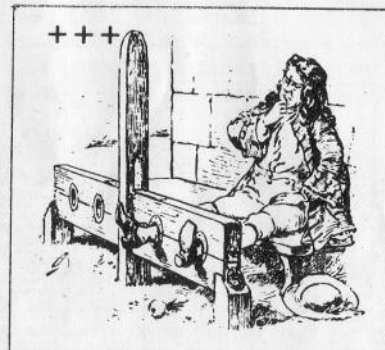
Den 30 december 1977 och den 2 - 3 januari 1978 beslagtogs polisen museiföremålen.

För att Jämtlands Läns Museum skulle kunna vidkännas föremålen var det nödvändigt för museiledningen att inkomma med en polisanmälan. Museet inkom den 3 januari 1978 med en anmälan över de museiföremål som då fanns i polisens beslag!

Ledningen för Jämtlands Läns Museum hade följaktligen efter drygt tre månader inte upptäckt förlusten av värdeföremålen!!!

(Referat ur "Östersunds tingsrätt, diarienummer: DB 73 mål B 62/78".)

80

Man skulle kanske låta placera ledningen för museet i en anordning enligt figuren bredvid utanför ingången till "Expo-Norr-mässan" i sommar, så att den fick skämmas rejält för sina (nu kommer det iiigennn) lugubra inadvertenser.

Red